

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 88 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 218 af 30. April 1940 om Krigsforsikring af privat Indbo.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2020; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1705).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Ordføreren (Aksel Møller): Udvalget har indstillet Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. Efter at Udvalget havde afgivet Betænkning, er der fremkommet en Skrivelse fra Det private Krigsforsikringsforbund for større private Indboer. Udvalget har ikke ment det tilraadeligt at lade Sagen komme til Behandling i Tinget i Dag, uden at man havde haft Lejlighed til at drøfte denne Henvendelse. Udvalget har derfor i Dag holdt et Møde, hvor det har gennemgaaet de Synspunkter, som fra Det private Krigsforsikringsforbund for større private Indboer er blevet rejst over for Lovforslaget. I den Skrivelse, som er kommet fra denne private Side, er der fremsat Ønske om, at det her foreliggende Lovforslag ikke vedtages, efter at dette private Forbund nu er blevet oprettet og saaledes kan tilbyde en frivillig Dækning for Krigsrisiko for Indboer over 50 000 Kr.s Værdi. Udvalget har ikke ment, at denne Henvendelse kan ændre dets Indstilling. Dels tilsigter jo disse Lovforslag en à jour-Føring af den maksimale Risiko i Forhold til Prisstigningerne siden Lovens Vedtagelse, dels tjener Forhøjelsen af dette Maksimum fra 50 000 til 100 000 Kr. til at opveje den Formindskelse af den bidragspligtige Forsikringssum som følger af Fritagelsen for at svare Bidrag af Summer indtil 5 000 Kr. Endvidere har det private Krigsforsikringsforbund henvist til, at Risici over 50 000 Kr. nu vilde kunne afdækkes frivilligt hos

det. Det har ikke for Udvalget været noget Argument, der har kunnet ændre dets Stilling til Lovforslaget. De ved Lov oprettede Krigsforsikringsforbund bør nemlig efter Udvalgets Mening ikke afskæres fra gennem en obligatorisk Forsikring at kunne drage Indboer op til 100 000 Kr. ind under Bidragspligten og dermed opnaa den forsvarlige Spredning af Risikoen, som altid maa tilstræbes i den Slags Forhold.

Ligeledes har det private Forbund i sin Henvendelse givet Udtryk for, at selv Grænsen ved 100 000 Kr. betegner en Ordning, som ikke er tilfredsstillende, eftersom Indboer derudover stadig er uden Dækning. Det er naturligvis rigtigt, at med Hensyn til store, meget værdifulde Indboer er der ikke ved denne Lov sørget for den Del af Værdien, som overstiger 100 000 Kr. Men derfor er Ordningen efter Udvalgets Opfattelse alligevel rigtig. En Ejer af et Millionindbo vil ved total Skade modtage en Erstatning paa 100 000 Kr. af det obligatoriske Forbund, nok til at dække selve den nødtørftige Indretning af en stor Bolig, men det skal indrømmes, at det ikke er nok til at dække kostbare, kulturelle Værdier, som Malerier o. lign. Disse Værdier kan imidlertid overhovedet ikke erstattes i kulturel og dermed i samfundsmæssig Forstand. En ødelagt Jens Juel, Købke eller Exner er samfundsmæssigt uerstattelig, og det individuelle Formuetab, som opstaar ved saadanne Genstandes Ødelæggelse, kan det ikke være de øvrige Indboerjeres naturlige Pligt at skaffe Erstatning for.

Krigsrisikoen er i det hele taget saa uoverskuelig, at en privat og frivillig Ordning, der tilmed vilde holde en betragtelig Forsikringssum uden for den almindelige Solidaritet, hvorpaa Statens Krigsforsikringsforbund hviler, er en betænkkelig Sag. Naar Skrивelsen derfor anfører, at f. Eks. det private Forsikringsvæsen ogsaa har ønsket den foreslaaede Forhøjelse, saa er dette rigtigt, selv om det maaske nok kunde have været sagt uden den uheldige Paa-stand om, at det private Forsikringsvæsens Stilling skyldes konkurrencemæssige Grunde. Skrивelsen fremhæver jo dog selv, at det private Forsikringsvæsen har sagt nej til at tegne Dækning paa Krigsrisiko, og det kan saaledes ikke føle sig udsat for nogen Konkurrence fra dette Forbunds Side.

Men det, som har været det afgørende for det almindelige Forsikringsvæsen, er Frygten for at kompromittere Forsikrings-tanken ved en privat Forsikring, som ikke kan love fuld Dækning for Skader, og som